

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Proseč • Nové Hrady • Perálec

DUBEN • KVĚTEN 2012

www.farnispolocenstvi.cz

cena: dobrovolný příspěvek

(náklady na jeden výtisk Kč 15.-)

Milí farníci,

pěkně vás zdravím v závěru postní doby. Když jsem se zamýšlel co vám napíši, vzpomněl jsem si na myšlenku, kterou nám nabídl P. Tomáš Hoffmann při postní rekolekci, která se uskutečnila 17.března v Chotovicích. Ta myšlenka zněla, abychom se nebáli riskovat, dělat chyby pro to, abychom se setkali s Ježíšem, jako riskoval i Zacheus, aby se s ním setkal. Jistě, že chyby dělat nechceme. Někdy jsme však tak na to upjatí, že se začínáme podobat farizeům, kteří výborně dodržovali zákon, ale Ježíše „nepoznali“ – nepoznali, že je Boží syn. S tím se mi také vybavilo, jak často říkal blahoslavený Jan Pavel II. těm, se kterými se setkával: „Nebojte se!“ Tato dvě slova se stala jeho druhým nepsaným heslem. On sám se možná nechal inspirovat samotným Ježíšem. V evangeliích můžeme číst několikrát jeho výzvu „Nebojte se!“ Pro nás zazní tato výzva i o Velikonocích. Zmrtvýchvstalý Ježíš říká ženám, které potkal, jak běžely od prázdného hrobu: „Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratřím, aby šli do Galileje; tam mě uvidí.“ My nemusíme chodit do Galileje. Stačí někdy vyjít jen ze svého pohodlí, ze svých zaběhaných kolejí, rozvinout svoji touhu po životě, který Ježíš nabízí.

I já vás chci vyzvat: „Nebojte se!“ Nebojte se tohoto světa, který nezná Ježíše a jeho lásku k nám. Nebojte se, když vás lidé odsuzují za dobro, které konáte. Nebojte se vyznávat i veřejně svoji víru. Nebojte se nároků, které Ježíš předkládá, neboť nám dává i sílu je zvládat. Nebojte se dát život Ježíši, dát mu svoji budoucnost. Nebojte se Možná si můžeme dosadit mnoho jiných našich obav a strachů, které nám brání prožít svůj život naplno s dobrým Bohem Otcem i jeho Synem a Duchem Svatým. Přeji vám, ať radost ze zmrtvýchvstalého Krista, světla světa, zažene všechny vaše strachy a obavy, které vás trýzní. Kristus vstal z mrtvých, radujme se!!!

Postníčky bychom vybírali na Velký pátek, kdy bychom je přinášeli v průvodu, jako dar Ukřižovanému, jako naši účast na jeho kříži.

(pokračování na str. 2)

ZA NÁS

Pán

na horu proměnění

vystoupil

z pouště pokušení

k Otcí

vocal v rozechvění

On vítězný Král.

S láskou

bolest a utrpení

přijal

zradu a ponížení

smrt

mezi nebem a zemí.

To za nás umíral!

E.S.

Obsah

- 2 Víkend biřmovanců na Vesmíru
- 2 Ohlédnutí
- 3 Železný poutník
- 3 Víra
- 4 Trhlina ve džbánu
- 5 - 6 Kalendář, intence
- 7 Svatý Vojtěch
- 8 Rozmanité způsoby pokání v křesťanském životě
- 8 Proč nevzpomenout...
- 9 Informace z farní charity
- 10 Pozvánka na rockotěku
- 10 Dětem
- 10 Sběrka ošacení

• MILÍ FARNÍCI •

V Proseči na faře pokračujeme v opravě kuchyně v poschodí. Začali jsme nejprve oškrabováním popraskané malby a občas odpadl i kus omítky. Děkuji všem, kdo se do škrabání zapojili – Vaškovi Břeňovi, Janě Loučkové a Vojtovi Brabencovi, Jiřímu Talackovi, Ondřeji Renzovi, Martinovi a Petru Odehnalovým, Liboru Lettlovi, Josefu Soukalovi ml., Josefu Roušarovi st., Tomáši Roušarovi. Zároveň pan Pavel Čermák upravil a dodělal elektrické rozvody, za něž mu také děkuji. Dále se pokračovalo v opravě prasklin i v nanesení nové omítky a štuky. Za to děkuji panu Janu Boštíkovi a Vladimíru Košňarovi. Nyní jsme vyřezali staré topení, aby se mohly řádně udělat štuky a nahradit již novým. Plánujeme ještě upravit podlahu instalací lina a úpravu kuchyňské linky, aby lépe vyhovovala i většímu zatížení při různých pobytech dětí na faře a větších farních akcích. Děkuji Janu Čermákovi, že nám vyšel vstříc s úpravou této linky. Dá-li Pán Bůh, tak bude moci kuchyň sloužit na dvou letních táborech. Děkuji i vám všem za podporu duchovní i materiální.

V Nových Hradech nyní začíná plánovaná oprava fasády kostela a fary. Prosim vás, drahé farníky, o pomoc a spolupráci při pomocných pracích. Děkuji i vám všem za duchovní podporu této akce, pomoc při všech úředních činnostech a zvláště za finanční příspěvky a půjčky. Děkuji za podporu obcím a zvláště obci Nové Hrady.

o. Zdeněk

Nebojte se! Moc Kristova kříže a vzkříšení je větší než veškeré zlo, z něhož by člověk mohl a musel mít strach.

Nebojte se toho, co jste sami vytvořili, nebojte se ani všeho, co člověk vyrobil a čím je den ode dne více ohrožován!

A konečně, nebojte se sami sebe! Kristus po svém zmrtvýchvstání řekl apoštolům a ženám: „Nebojte se!“ Tato slova potřebujeme dnes možná více, než kdy jindy.

Je nutné, aby zesílila jistota, že existuje ten, kdo drží v rukou osudy tohoto pomíjivého světa, kdo má v rukou klíče od smrti a podsvětí, kdo je alfou i omegou.

A tento někdo je Láska... Jen on se může plně zaručit za slova „Nebojte se!“

(Podle knihy Jana Pavla II. „Překročit práh naděje“, nakladatelství Tok)

Víkend biřmovanců na Vesmíru

O víkendu 9–11. března se konalo setkání biřmovanců na Vesmíru. Mě už i cesta tam naplnila očekáváním a byl jsem velmi zvědav na Vesmír (diecézní centrum mládeže nedaleko Deštného v Orlických horách). Po příjezdu na místo jsme se ubytovali a poté, když jsme zaplnili prázdné žaludky, následoval společný program, při kterém jsme se seznámili s ostatními návštěvníky Vesmíru.

Dalšího dne jsme se někteří odhodlali vstát o hodinu dřív než ostatní a vydali jsme se ven do ranního šera, abychom počkali na východ slunce. Bohužel bylo zataženo, ale ani fakt, že jsme viděli pouze malý kousek slunce, nám nedokázal zkazit náladu. Plni nadšení jsme spěchali na ranní chvály do kaple. Po výborné snídani jsme se zabývali otázkou víry a darů Ducha Svatého. Následoval opět výborný oběd. Po chvíli odpočinku jsme se vydali na průzkum okolních lesů a kopců. Vrátili jsme se chvíli před začátkem mše svaté, takže nám program hezky navazoval. Po mši jsme se povzbuzeni ve víře vydali na večeri. Večerní program byl opět společný pro všechny a užili jsme si při něm mnoho legrace.

V neděli ráno jsme se po snídani vydali do Deštného na mši do místního kostela. Po půlhodině cesty, kdy nás zastihl déšť, jsme konečně dorazili na místo. Ačkoli téměř všem byla v kostele zima, myslím, že mše byla krásná. Po příchodu zpět nás čekalo balení batohů a poté vynikající oběd. Po obědě nám ještě zbylo trochu času na zamyšlení nad otázkami víry, ale potom už bylo nutné zapojit se do úklidu. Nakonec jsme se rozloučili, naložili věci do aut a bohužel museli odjet.

Myslím, že tento víkend znamenal pro každého z nás prohloubení vztahu s Bohem, povzbuzení ve víře a načerpání sil do dalšího života. Děkujeme za tento víkend otci Zdeňkovi, za to, že ho pro nás celý připravil a tím nám pomohl růst ve víře, dále pak děkujeme Farní charitě Nové Hrady za zapůjčení aut, panu Vopařilovi za pomoc při dopravě a vám farníkům za vaše modlitby. Děkujeme.

Petr Boštík

Ohlédnutí

Jaro už nám ukazuje svoje první krásy a my se můžeme ze všeho dobrého a krásného opravdu jen radovat. Nastala nám doba postní, doba křížové cesty, kterou můžeme v naší farnosti společně prožívat s Pánem Ježíšem každou středu přede mši svatou a každou neděli po mši svaté. A v pátek ji můžeme prožít třeba

s Proglasem nebo sami soukromě. Naše mládež – hlavně však naši biřmovanci, odjeli v pátek 9. 3. s otcem Zdeňkem na Vesmír a vrátili se až v neděli. Se slovem vesmír se mi jasně promítne výlet 1. kosmonauta Jurije Gagarina. To bylo slávy a vzpomínání, jak se o tom za komunismu mluvilo. Také došlo na otázku, zdali tam kosmonaut viděl Boha. A novináři i učitelé ve škole nastartovali akci, že žádný Bůh není, když ho Gagarin ve vesmíru nepotkal. Jaké však byly pocity kosmonauta, se nikdo nikdy nedověděl. Ale pro vás všechny co jste na Vesmíru byli, byl Bůh, Duch Svátý a Ježíš Kristus stále s vámi se všemi a odnesli jste si tam odtud velikou posilu a upevnění ve vaší víře. V sobotu 17. 3. jsme se sešli v Chotovicích na rekolekci farností a přišel nás navštívit právě otec Tomáš Hoffman z Vesmíru a předával krásné povzbuzení do našeho života. A pozornost plně obsazené třídy byla tak veliká, že kdyby špendlík upadl, tak by ho bylo určitě slyšet. Veliký dík za vše otci Hoffmanovi i otci Zdeňkovi.

Děti už mají po jarních prázdninách a také už se jim to blíží ke konci školního roku. Také vás – dětský sbor, musím pochválit za pěkné zpívání a za pěknou velkou účast. Velký dík. A též musím pochválit starší zpěváky na pohřbu pana Macáka, zpívali jste moc pěkně. Dík vám. A vám dětem za to zpívání povím něco, co máme v našem kostelíčku. Můžeme se na to dívat vždy, když tam přijdeme. Nad hlavním oltářem je obraz našeho patrona svatého Jakuba, což určitě všichni víte. Svátý Jakub klečí, za ním stojí kat s mečem a on je klidný a vůbec se smrti nebojí. V pravém rohu je matka s malým dítětem a pár věrných a ti také přihlížejí, ale nepláčou, protože vidí, jak pro duši svatého Jakuba přichází Pán Ježíš s dvěma řadami andělů, v ruce drží prapor vítězství. A teď si asi říkáte, jak přijme duši svatého Jakuba, když má jen jednu ruku prázdnou? Ten prapor vítězství předá andělu po levé straně a duši vezme do obou rukou a předá andělům po pravé straně a ti ji odnesou k Bohu Otci a Duchu Svatému. A tak si všichni přejeme, ale musíme se za to také hodně modlit, aby nás Pán Ježíš jednou také všechny přijal, jako našeho patrona sv. Jakuba, a až bude pouť a farní den, tak ho všichni o to budeme upřímně prosit, aby se za nás všechny přimlouval u Pána.

Už se také pomalu začíná s opravou našeho kostela a fary. Proto kdo může, ať jakkoli pomůže, ať prací, finančně a určitě všichni modlitbou, aby Pán všechny obdaroval při práci a při všech starostech a dal nám hodně síly, aby se to vše povedlo a zvládlo do té velké slávy – primice našeho Václava Jiráčka. Rádi se za Tebe Vendo, všichni modlíme.

Milý pane faráři, milé děti a všichni farníci. Už se budeme pomalu připravovat na Velikonoce a krásný svatý týden a radostné zmrtvýchvstání. Přeji tedy všem i sobě, abychom ten krásný úsek v našem liturgickém roce prožili opravdově naplno, ve vzájemné lásce a s díkem Pánu za vše, co nám dává. Nechť je pro nás „Aleluja“ opravdu radostné a krásné.

S.P.

Železný poutník

Rád bych se s vámi podělil o krásný zážitek z páteční noci z 23. na 24. března. Společně s Marií Foglovou, Pavlem Víchem, jáhnem Karlem Dvořákem a několika dalšími lidmi z Litomyšlska jsme vyrazili na Svatý Kopeček u Olomouce. Odtud jsme měli jít pěšky v noci na Svatý Hostýn. Je to pouť, která se letoškem pořádala již po patnácté a má příznačný název: Železný poutník. Chtěl bych, abyste spojili vaše kroky s našimi a vydali se na pouť spolu s námi, alespoň na těchto rádcích. Jestliže se chceme touto poutí přiblížit Pánu, je dobré ji s ním také začít. Na začátku jsme tedy slavili eucharistii. Po mši nám otec Marián sdělil základní informace; jakože záchranný tým sestávající se ze dvou lidí, který se měl starat o ty, kteří nezvládli dojít a o zraněné, je připraven na vše. Pro lehčí případy je v něm zdravotní sestra a pro těžší kněz. Netrvá dlouho a první člověk se chápe kříže a vyrazí v čele do hluboké tmy. Čeká nás asi padesát kilometrů do cíle. Padesát kilometrů v noci nabízí dostatek prostoru pro zklidnění, modlitbu, ztišení, ale také pro rozhovor s dalšími poutníky. Po cestě jsou slyšet slova růžence i slova Písma. Tma člověka jakoby uklidňuje. Pohled na jasné nebe a velké množství hvězd podněcuje

(pokračování na str. 4)

Víra

Na setkání seniorů jsme probírali téma víra.

Základy přirozené víry se tvoří v nejranějším dětství. Jde o schopnost důvěřovat druhému člověku, v život a jeho smysl, v existenci pravdy a dobra. V neposlední řadě patří k přirozené víře i schopnost žasnout a obdivovat krásu, díla druhých lidí, jejich činy apod.

Náboženská víra směřuje „nahoru“, k něčemu či někomu, co, či kdo nás „přesahuje“ – je pro nás spíše nepoznaný, neuchopitelný, můžeme se ho obávat, nebo mít od něj radostné očekávání. Tomuto „něčemu“ či „někomu“ připisujeme různé zásahy do života...

Křesťanská víra je založena na osobním vztahu člověka k Trojjedinému Bohu, ve kterého věříme tak, jak nám velmi stručně shrnuje Vyznání víry (Kredo). Jádrem křesťanské víry je velikonoční tajemství: tedy víra, že Bůh Otec poslal na svět svého Syna, který se stal člověkem, svým životem ukazoval Otce, byl mučen, ukřižován a třetího dne byl vzkříšen.

V sobotu 17. 3. na duchovní obnově navazovalo téma také na víru. P. Tomáš rozebíral příběh Zachea. Zacheus toužil uvidět Ježíše, byl malé postavy, tak běžel napřed, kudy měl Ježíš procházet, vylezl na sykomoru (planý fíkovník), aby uviděl Ježíše. A byl obdarován, Ježíš mu řekl: „Zachee, pojď rychle dolů, neboť dnes musím zůstat v tvém domě.“ Také my, chceme-li se setkat s Ježíšem, měli bychom přinést námahu či oběť. Myslím, že jsme ten den byli obdarováni: krásné počasí, posila duchovní, tělesná, pěkné společenství a na závěr mše sv. Křesťané svoji víru poznávají, prožívají a slaví. Poznávají ji nasloucháním Božím slovu, prožívají ji v životě – učí se vidět svůj život očima víry, s druhými lidmi, slaví ji ve svátostech, zejména při mši svaté, která je vrcholným setkáním s Ježíšem Kristem v jeho velikonoční oběti a v církvi. Za toto setkání – obdarování patří chvála Bohu, ale poděkování všem, kdo se zúčastnili setkání, kdo nám zprostředkoval slovo, kdo připravil toto setkání. Přeji, aby naše víra vyzrávala a pomáhala nám zvládat situace tak, aby naše víra a láska k Bohu rostla.

Setkání seniorů se koná v Nových Hradech na faře vždy druhou středu v měsíci. V dubnu se uskuteční 11. 4.

Stanislava Vopařilová

Trhlina ve džbánu

• MOUDRÁ SLOVA Z MAILU •

Jedna stará čínská žena měla dva velké džbány na vodu a nosila je na tyčích uložených na ramenou. Jeden ze džbánů měl trhlinu, zatím co druhý byl bez chyby. Po dlouhé cestě od řeky k domu staré ženy vždy ten s trhlinou býval na půl prázdný. To trvalo celé dva roky a stará žena přinesla domů vždy jen jeden a půl džbánu vody. Bezchybný džbán byl samozřejmě na svůj bezpochybný výkon velmi hrdý. Za to ubohý naprasklý džbán se za svou chybu velmi styděl a trápilo ho, že dokázal vykonat jen polovinu toho, na co byl určen. Po dvou letech, která mu připadala jako hrozné selhání, řekl džbán staré ženě: „Velmi se stydím za svou trhlinu, z níž uniká voda po celou cestu ke tvému domu, odpusť mi mou nedokonalost.“ Stará žena se jen usmála a pravila: „Nevšiml sis, že na tvé straně cesty kvetou květy a na druhé straně ne? Zasela jsem na tvé straně semena, protože jsem o tvé trhlině věděla, a ty tím pádem květiny zaléváš pokaždé, když se vracíme domů. Celé dva roky jsem mohla trhat tyto krásné květy a zdobit s nimi náš stůl. Kdybys takový nebyl, tato krásna by neexistovala a nezdobila by náš dům. Každý z nás má své chyby. Právě ony dělají náš život zajímavým a hodnotným. Měli bychom každého člověka brát takového jaký je a vidět v něm především to dobré.“

Takže, vy všichni moji přátelé s trhlinou ve džbánu, mějte krásný den a nezapomeňte vychutnávat vůni a krásu květin na vaší straně chodníku. Přichází jaro, ponořte se do krásy.

prepsala a k přání se připojuje Marie

• ŽELEZNÝ POUTNÍK •

k úžasu nad krásou a hloubkou Božího stvoření. Brzy zastavujeme a otec Marián se ptá, kdo je z které diecéze. Překvapilo mě, že i na královéhradeckou diecézi se zvedlo více rukou, než jsem čekal. Přijeli dokonce také poutníci ze Slovenska. Každý poutník dostává od něj malý korálek připomínající slzičku, do níž může jakoby vložit všechny své úmysly, díky, chvály a prosby, které nese sebou v srdci. Můžeme pokračovat dál. Kdo má, zapíná si blikačku, aby nás viděli řidiči. I to nám doporučil otec Marián, který mluvil také o poutnicích, kteří v minulých letech trochu zabloudili a volali, že jsou v Přerově, nebo jdou směrem na Ostravu. „No a co s nimi mám dělat, když jdou na Ostravu,“ říká otec Marián, a povzbuzeni můžeme pokračovat do neznáma. Za chvíli můžeme vidět červená světýlka daleko před námi i za námi. Díky nim jsem věděl kudy jít. Vždy, když člověk ztrácel jistotu, kudy dál, stačilo se rozhlédnout a jít za světlem. Napadají mě Pánova slova: „Vy jste světlem světa“. Ukazovat lidem cestu svým příkladem. Možná, že naše světlo bude malé, ale když nás bude více, podobně jako na naší pouti, bude mnoho světla, podle kterého budou moci lidé poznat cestu. Na té naší se ještě zastavíme u staršího kostela v Trčicích, kde si můžeme na trávě odpočinout a nabrat sil na další kilometry do Prosenice. Zde nás v kostele vítá místní kněz, nabízí se chvíle ticha pro modlitbu a poté pozvání na teplý čaj a koláče. Jsme asi v polovině cesty. S Kájou a několika dalšími se vydáváme na cestu, když někteří ještě odpočívají. Po nějaké chvíli jsem však unavený a Kája a se mi ztrácí daleko v hloubce tmy, zpomalují. Docházejí mi síly a chvílemi je mi špatně. Přemýšlím o tom, že se nechám do cíle dovézt autem. Pak si však vzpomínám, že jsou mezi námi poutníci, kterým je kolem sedmdesátky, a jdou. I já jsem pokračoval. Cestou mě zaujala skupinka mladých mužů modlících se dobrovolně růženec, byť ne všichni najednou. U takto mladých se nesetkáváme s podobnou aktivitou často. O to větší z ní můžeme mít radost. V dálce se objevil nasvícený Svatý Hostýn. Ještě nějakou dobu potrvá, než tam dojdu, ale kolem 6. hodiny sedím vyčerpaný, ale šťastný, před bazilikou. Slyším rozhovor několika neznámých mužů, kteří se baví o tom, že 50 kilometrů je moc. Jeden z nich podotkl něco jako: „Ale někteří přišli s úsměvem na tváři.“ Byli jsme unavení, bolely nás nohy, ale nesli jsme obtíže s úsměvem. Moc bych si přál, abych i v životě přes všechny potíže uměl rozdávat úsměv a radost.

Radost jsme mohli prožívat také při mši svaté. Při každé mši svaté můžeme prožívat radost, protože při ní slyšíme radostnou zvěst (evangelium - volně přeloženo: radostná zvěst). Hodnotím-li pouť, říkám si, že mnoho věcí, které mi na ní Bůh posílal do cesty, bylo podnětem k zamyšlení. Snad mě toto zamyšlení přivede blíže k Bohu, nejen o 50 kilometrů. Vzdálenost nemusí být úplně důležitá. Nemusíme chodit daleko, abychom mohli být Bohu blízko. Prosím, čtenáři, odpusť, pokud jsem tě svými myšlenkami jen obtěžoval a nic nedal. Jen jsem se chtěl rozdělit s tím, co jsem dostal na této pouti. Díky Bohu za vše, za Železného poutníka, přátele, s nimiž jsem tam mohl být i za vás. Děkuji.

Jan Němeček

Kalendář

1. 4. neděle	Květná neděle	průvod s ratolestmi
	<i>Nové Hrady:</i>	15.00 Křížová cesta na hrad
	<i>Nové Hrady:</i>	16.00 svátost smíření
4. 4. středa	<i>Perálec:</i>	16.30 svátost smíření
5. 4. čtvrtek	Zelený čtvrtek	
	<i>Nové Hrady:</i>	16.30 mše sv., setkání mládeže + bdění v Getsemanech
	<i>Proseč:</i>	18.30 mše sv.
6. 4. pátek	Velký pátek	
	<i>Nové Hrady:</i>	16.30 obřady Velkého pátku
	<i>Proseč:</i>	18.30 obřady Velkého pátku
7. 4. sobota	Bílá sobota	
	<i>Proseč, Nové Hrady:</i>	adorace - bdění u hrobu
	<i>Nové Hrady:</i>	20.00 vigilie Slavnosti Zmrtvýchvstání Páně
8. 4. neděle	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	
	<i>Proseč:</i>	5.00
	<i>Nové Hrady:</i>	9.30
	<i>Perálec:</i>	11.00
9. 4. pondělí	Velikonoční pondělí	mše svaté jako v neděli
11. 4. středa	<i>Nové Hrady:</i>	setkání seniorů
	<i>Proseč:</i>	setkání na katechismem
12. 4. čtvrtek	<i>Chotovice:</i>	17.00 náboženství
		18.30 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.30 modlitby matek
13. 4. pátek	<i>Česká Rybná:</i>	15.30 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.30 mše sv., setkání starších dětí
14. 4. Sobota	<i>Chotovice:</i>	16.30 mše sv.
15. 4. neděle	2. neděle velikonoční	<i>Božího milosrdenství</i>
20. 4. pátek	<i>Chotovice:</i>	10.00 mše sv. u sv. Josefa
	<i>Proseč:</i>	16.30 mše sv., setkání mladších dětí
21. 4. sobota	<i>Diecézní setkání ministrantů v Chrudimi</i>	
22. 4. neděle	3. neděle velikonoční	
26. 4. čtvrtek	<i>Chotovice:</i>	17.00 náboženství
		18.30 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.30 modlitby matek
27. 4. pátek	<i>Proseč:</i>	20.00 setkání manželů
28. 4. sobota	<i>Libice:</i>	pouť ke sv. Vojtěchovi
	<i>Proseč:</i>	--- večerní mše sv. není
29. 4. neděle	4. neděle velikonoční	
	<i>Nové Hrady:</i>	18 - 20 svátost smíření, adorace
3. 5. čtvrtek	<i>Perálec:</i>	17.00 svátost smíření
		18.00 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.30 modlitby matek
4. 5. pátek	<i>Nové Hrady:</i>	17.00 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.30 mše sv., setkání mládeže
5. 5. sobota	<i>Proseč:</i>	13.00 mše sv. pro skauty
	<i>Chotovice:</i>	16.30 mše sv.
6. 5. neděle	5. neděle velikonoční	
	<i>Paseky:</i>	15.00 mše sv. + májová pobožnost
	<i>Proseč:</i>	18 - 20 svátost smíření, adorace

Sbírka postniček - pokladniček se uskuteční v obou farnostech na Velký pátek.

Intence

Čtení a žalmy: cyklus B

Proseč - intence a čtení

5. 4. Za Ludmilu Prudkou, manžela, jejich děti a rodiny.
čt: Jaroslava a Josef Košňaroví
6. 4. *čt: Růžena Soukalová, Blanka Vopařilová*
8. 4. **1. čtení: Vlasta Talácková**
2. čtení: Jiří Talácko
3. čtení: Josef Roušar ml.
4. čtení: Josef Soukal
5. čtení: Jaroslav Jána
6. čtení: Petr Jána
7. čtení: Ondřej Vobejda
epištole: Miroslav Vobejda
9. 4. *čt: Libuše Halámková*
11. 4. Za Marii a Miloslava Sodomkovy a jejich rodiče.
12. 4. Za Zdeňku Konárku, bratry a rodiče.
15. 4. Za Vratislava Lašku a rodiče.
čt: Božena Hromádková, Růžena Rejmanová
20. 4. Na úmysl dárců.
21. 4. Za rodiče Soukalovy a Vobejdovy.
22. 4. Za Vojtěcha Košňara, manželku a dar víry a zdraví pro děti a vnoučata.
čt: Marie Košňarová, Michal Košňar
29. 4. Za Martu Zelenkovou, manžela, vnuka a zetě.
čt: Jana Hromádková, Jan Boštík
4. 5. Za dar zdraví a dar života.
6. 5. Za Lukáše Hromádku a celou rodinu.
dětská - čt: Adéla a Barbora Zvárový
7. 5. Za Jaroslava a Boženu Melicharovy a živé i zemřelé z toho rodu.
9. 5. Na poděkování a prosbu, za dar víry pro rodinu Soukalovu a Vopařilovu.
13. 5. Za rodinu Víškovu a Skalníkovu, živé i zemřelé.
čt: Marie Víšková, Eva Skalníková
14. 5. Za Františka a Irenu Voborných, za rodiny jejich dětí.
20. 5. Za J. Javůrkovou a její dva zemřelé syny.
čt: Andrea Odehnalová, Eva Rabová
27. 5. Za rodinu Částkovou, živé i zemřelé.
čt: Miroslava Břeňová, Zdena Špíchalová
30. 5. Za rodiče Soukalovy, Vobejdovy a celý rod.
3. 6. Za Elišku Vostřelovou a její rodiče.
dětská - čt: Kristýna a Eliška Bartošovy
10. 6. Za Boženu Pražanovou a manžela Františka.
čt: Marie a Lucie Kulhavých
13. 6. Za Antonína Javůrka a jeho dva syny.
17. 6. Za rodiče Vobejdovy, Soukalovy a živé i zemřelé rodů. *čt: Marie Soukalová, Marie Košňarová*

Perálec - intence

8. 4. Za Václava Pokorného, otce, tchána, živé a zemřelé z toho rodu.
9. 4. Za Miloslava Vostřela, obě manželky, jejich rodiče a sourozence.
15. 4. Za Luboše Drahoše a rodiče.
22. 4. Za manžele Štolovy, rodiče a sourozence.
29. 4. Za Annu Sochovou, manžela, tři syny a tři dcery.
6. 5. Za Františka a Hermínu Staňkovy, rodiče a sourozence.
13. 5. Za manžele Helešicovy a dva syny.
27. 5. Za Marii a Františka Kulhavých a syna Františka.
3. 6. Za Františka Sochu, manželku, oboje rodiče a sourozence.
10. 6. Za Ladislava Kulhavého, oboje rodiče a švagrovou Růženu.
17. 6. Za Vítězslava a Františka Reslavy, jejich rodiče a sourozence.

9. 6. středa	<i>Nové Hrady:</i>	setkání seniorů
	<i>Proseč:</i>	setkání na katechismem
10. 5. čtvrtek	<i>Chotovice:</i>	17.00 náboženství 18.30 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.30 modlitby matek
11. 5. pátek	<i>Česká Rybná:</i>	15.30 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.30 mše sv., setkání starších dětí
13. 5. neděle	6. neděle velikonoční	
	<i>Libecina:</i>	14.00 mše sv. + májová pobožnost
18. 5. pátek	<i>Chotovice:</i>	10.00 mše sv. u sv. Josefa 16.30 mše sv., setkání mladších dětí
19. 5. sobota	<i>Nová Ves:</i>	16.00 poutní mše sv. u sv. Jana Nepomuckého
20. 5. neděle	Slavnost Nanebevstoupení Páně	
	<i>Zderaz:</i>	15.00 poutní mše sv. u sv. Jana Nepomuckého
24. 5. čtvrtek	<i>Chotovice:</i>	17.00 náboženství 18.30 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.30 modlitby matek
25. 5. pátek	<i>Proseč:</i>	20.00 setkání manželů
26. 6. sobota	<i>Proseč:</i>	21.00 Vigilie Seslání Ducha Svatého
27. 5. neděle	Slavnost Seslání Ducha Svatého	
	<i>Nové Hrady:</i>	18 - 20 svátost smíření, adorace
1. 6. pátek	<i>Proseč:</i>	17.00 mše sv.
	<i>Nové Hrady:</i>	18.30 mše sv.
	<i>Noc kostelů - Proseč a Nové Hrady</i>	
2. 6. sobota	<i>Chotovice:</i>	16.30 mše sv.
3. 6. neděle	Slavnost Nejsvětější Trojice	
	<i>Proseč:</i>	8.00 poutní mše svatá
	<i>Nové Hrady:</i>	9.30 1. svaté přijímání
	<i>Doubravice:</i>	14.30 poutní mše svatá
	<i>Proseč:</i>	18 - 20 svátost smíření, adorace
7. 6. čtvrtek	<i>Perálec:</i>	17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.30 modlitby matek
8. 6. pátek	<i>Proseč:</i>	17.30 mše sv., setkání starších dětí 19.30 setkání mládeže
10. 6. neděle	Slavnost Těla a Krve Páně	
	<i>Proseč:</i>	8.00 mše sv. + eucharistický průvod
	<i>Nové Hrady:</i>	10.00 mše sv. + eucharistický průvod
	<i>Perálec:</i>	--- mše sv. není
13. 6. středa	<i>Nové Hrady:</i>	setkání seniorů
	<i>Proseč:</i>	setkání na katechismem
14. 6. čtvrtek	<i>Chotovice:</i>	17.00 náboženství 18.30 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.30 modlitby matek
15. 6. pátek	<i>Chotovice:</i>	10.00 16.30 mše sv., setkání mladších dětí
17. 6. neděle	11. neděle v mezidobí	
	<i>Nové Hrady:</i>	8.30
	<i>Proseč:</i>	10.00 1. svaté přijímání
	<i>Perálec:</i>	--- mše sv. není
23. - 24. 6.	<i>Víkend rodin na Březínách (u Hluboké)</i>	

Nové Hrady - intence a žalmy

4. 4. Za Stanislava Váuru, manželku a syna.
5. 4. Za Kateřinu Jandovou a Jana Jandu a živé i zemřelé z toho rodu. **Ž: Dáša Nováková**
6. 4. **Ž: Romana Poslušná**
8. 4. Za Josefa Chadimu a rodiny jeho dětí a rod Nováků. **Ž: Vendula Nováková**
9. 4. Za duše v očistci a důvěru v Boží milosrdenství. **Ž: Růžena Odehnalová**
11. 4. Za manžele Fasnerovy, dvě dcery, rodiče z obojí strany a celý rod.
15. 4. Za Václava Kopeckého, dvě manželky a syny s manželkami. **Ž: Karel Vopařil**
18. 4. Za živé i zemřelé členy rodiny Pitrový, Sopouškovy a duše v očistci.
22. 4. Za Josefa a Marii Burešovy. **Ž: Vendula Axmanová**
25. 4. Za Josefa Chadimu a rodiče z obojí strany, Jaroslava Jirsáka a nemocné dítě.
29. 4. Za živé a zemřelé z rodu Šiklova a Brýdlova. **Ž: Růžena Odehnalová**
2. 5. Za víru pro děti, vnoučata a jejich kamarády.
4. 5. Za Bohumilu a Václava Staňkovy a za dar víry pro děti a vnoučata.
5. 5. Za Václava Petrásy, rodiče a živé a zemřelé z toho rodu.
6. 5. Za Marii Novotnou, manžela a rodiče. **Ž: Romana Poslušná**
9. 5. Za Vincence Halouska a Marii Halouskovou a živé i zemřelé z toho rodu.
13. 5. Za Pavla Brůnu a celou jeho rodinu. **Ž: Dáša Nováková**
16. 5. Za Marii a Františka Baťovy, rodiče z obojí strany a syna.
20. 5. Za Josefa Zídka a rodiče z obojí strany. **Ž: Vendula Nováková**
23. 5. Za Zdeňka Sokola a celý rod.
27. 5. Za Josefa Sokola. **Ž: Vendula Axmanová**
30. 5. Za odpuštění, smíření rodin a upevnění víry v rodinách.
2. 6. Za Josefa Sokola a rodiče.
3. 6. Za rodiče Niklový. **Ž: Petr Poslušný**
6. 6. Za Zdeňka Sokola a celý rod.
10. 6. Za Marii Loučkovu, rodiče a Boží ochranu pro rodiny dětí. **Ž: Karel Vopařil**
13. 6. Za živé i zemřelé z rodiny Šantrůčkovy a duše v očistci.
17. 6. Za Václava Abrahama a rodiče z obojí strany. **Ž: Růžena Odehnalová**

Pravidelné bohoslužby

	<i>Proseč</i>	<i>Nové Hrady</i>	<i>Perálec</i>
NE	8.00	9.30	11.00
PO	7.45		
ST	18.30	8.00	
ČT	7.45		
PÁ	18.30		
SO	18.30		

- **Modlitba růžence** vždy 30 min. před mší sv.
- **Svátost smíření** vždy 30 min. před mší sv. (kromě nedělí v Nových Hradech a Perálci) a také jak je uvedeno v kalendáři.
- Změny v kalendáři i pravidelných bohoslužbách vyhrazeny.
- Aktuální informace při nedělních ohláškách a na webových stránkách našich farností:

www.farnispolcenstvi.cz

Svatý Vojtěch

• PRVNÍ ČESKÝ BISKUP •

Svatý Vojtěch se narodil na Libici jako člen knížecího rodu Slavníkovců. Jeho otec Slavník ovládal východní polovinu Čech. Byl vazalem Přemyslovců, ale měl styky s polskými a maďarskými knížaty. Jeho matka Střezislava byla z rodu Přemyslovců, snad sestra knížete Václava a Boleslava I. Byla to paní velmi zbožná a ušlechtilá. Ovzduší slavníkovského domu bylo naplněno slovanskými tradicemi moravského křesťanství a vzpomínkami na dobu svatováclavskou.

Mladý Vojtěch byl určen k stavu kněžskému a dán do katedrální školy do Magdeburgu. Zde ho zasvěcoval do duchovních nauk Oldrik a Gebhart, největší učenci té doby. Stýkal se i s arcibiskupem Adalbertem, který ho biřmoval a dal mu své jméno Adalbert, které mu v cizině zůstalo.

Roku 981 se Vojtěch vrátil do Čech a vstoupil do řad katedrálního kněžstva, kde vynikal nad své okolí vzděláním. Po smrti biskupa Dětmara r. 982 byl zvolen českým sněmem za biskupa pražského 19. února 982 a potvrzen knížetem Boleslavem II. Svátý Vojtěch byl tehdy nejvzdělanějším Čechem a po této stránce neměl soupeře. Krátce nato odešel do italské Verony pro investituru. Zde se seznámil s opatem z Cluny Majolusem, představitelem hnutí clunijské reformy v církvi.

Vojtěchova správa české církve směřovala k obrodě církevního a náboženského života v Čechách. Češi byli jen pokřtěni, ale zvyky a mravy byly ještě pohanské, jak praví kronikář Dalimil ve své kronice:

Vojtěch přesvědčen že Češi
pohanskými zvyky hřeší
k manželství je vychovával
chtěl, aby lid pochovával
nebožtíky v kostele
aby světil neděle
taky v svátky trhy nekonal
a otrokům volnost dal.

Proto Vojtěch prováděl mnohé reformy. Chtěl vymanit církev ze světské moci. Stavěl se proti mnohoženství, sňatky s příbuznými a proti obchodu s otroky, žádal vymýcení různých polopohanských zvyklostí. Tyto zlořády musely zmizet, jestliže mělo dojít k nápravě církve. Dostal se však do rozporu s velmoži i dokonce s knížetem Boleslavem II. Také proto, že byl Slavníkovce rádo. Proto r. 988 opouští vlast a odchází do Itálie do Monte Casina, kde se stává mnichem, zde poznává světové duchovní proudy a reformy. Avšak na žádost Boleslava II. se znovu vrací do Čech a ujímá se úřadu biskupa a přivádí sebou do Čech 12 mnichů řádu sv. Benedikta za vedení opata Anastázia. Za pomoci knížete Boleslava II. zakládá roku 993 první mužský klášter nedaleko Prahy v Břevnově. Znovu Vojtěch s velkým úsilím šíří úctu ke sv. Václavu, ustavuje kapitolu při katedrále sv. Víta pro vytváření nezávislého a vzdělaného kněžstva. Urovnal tak doma poměry a začíná cestovat po rozsáhlém biskupství na Moravu a na Slovensko. Jako misionář přichází až do sousedních Uher, kde obrací na víru knížete Gejzu a jeho syna, který přijímá jméno Štěpán. Z krajín uherských přichází až do Krakovska k bratřím Polákům, kde též koná misijní činnost.

Při návratu do Čech se stala příhoda, kdy žena jednoho z rodu Vršovců byla

obviněna z nevěry. Podle starých zákonů měla být manželkou ztrestána na hrdle, ale Vojtěch ji ukryl v klášteře sv. Jiří. Vršovci vnikli do kláštera a ženu zabil. Biskup vyobcoval starostu Vršovců Kochana z církve a ten mu přísahal pomstu. Boleslav II. se ho nezačal, proto Vojtěch zase odchází do Říma do kláštera sv. Bonácia, kde se stává převorem.

Boleslav II. opět jedná o návratu biskupa Vojtěcha. V Čechách Vršovci napadli dne 27. září 996 Libici, kde byli povražděni všichni Slavníkovci i Vojtěchovi bratři Spitimír, Pobraslav, Porej a Čáslav. Vojtěch se znovu vrací do Čech přes Francii, Německo a tam se dozví, že jeho

bratři byli povražděni a Libice zničena. Odchází do Polska a vydává se se svým bratrem Radimem na misií mezi pohanské Prusy. Tam je poháněn dne 23. dubna 997 zavražděn. Boleslav Polský jeho tělo vykoupil a pochoval v katedrále ve Hnězdně. Kronikář Kosmas o něm píše: „Když slavný praporečník Kristův, biskup Vojtěch, sítěmi víry ulovil Uhry a s nimi i Polsko, nakonec rozsévaje slova Boží v Prusku, tento život vezdejší pro Krista šťastně zaměnil za mučednickou smrt.“

Jeho tělo bylo v roce 1039 převezeno knížetem Břetislavem do Čech a slavnostně pochováno v chrámu sv. Víta.

Svatý Vojtěch byl v té době nejvzdělanějším Čechem a procestoval celou Evropu, takže se může říci, že to byl velký Evropan. Brzo je svatořečen a v Čechách velmi uctíván. Ale také v Polsku a Uhrách ho uctívají jako svého svätce. Národ ho vidí ve slavné galerii svätců na Václavském náměstí společně se svätým Václavem, Prokopem, Anežkou a Ludmilou v sochařském díle J. V. Myslbeka. Byl to náš druhý svätý a po všechna staletí byl velmi uctíván, jeho sväték je slaven 23. dubna.

I Vršovci došli odplaty a po 112 letech byli také povražděni na Vraclavi u Vysokého Mýta.

Svatý Vojtěch je hlavním patronem pražské arcidiecéze.

Jaroslav Cibulka

Rozmanité způsoby pokání v křesťanském životě

• Z KATECHISMU KATOLICKÉ CÍRKVE § 1434 a 1435 •

Vnitřní pokání křesťana může mít velmi rozmanité projevy. Písmo i Otcové zdůrazňují zvláště tři způsoby: půst, modlitbu, almužnu, které vyjadřují obrácení ve vztahu k sobě samému, ve vztahu k Bohu a ve vztahu k druhým. Vedle radikálního očištění, jaké působí křesť nebo mučednictví, označují jako

prostředek k odpuštění hříchů vynaložené úsilí na smíření s bližním, kající slzy, starost o spásu bližního, přímluvu svatých a skutky lásky, která „přikrývá všechny hříchy“ (1 Petr 4,8).

Obrácení se uskutečňuje v každodenním životě, a to úkony smíření, konáním spravedlnosti a práva a

jejich obranou, vyznáváním vin bratřím, bratrským napomináním, revizí celého života, zpytováním svědomí, duchovním vedením, přijímáním utrpení, trpělivostí v pronásledování pro spravedlnost. Nejbezpečnější cestou pokání je vzít svůj každodenní kříž a následovat Ježíše.

Proč nevzpomenout...

• NEDĚLE 17. ČERVNA 2007 - KOSTEL SV. MIKULÁŠE - NEDĚLE 17. ČERVNA 2012 •

Doba, ve které žijeme, je v samém spěchu. Vzpomenete někdy na nedávno minulý život naší farnosti? Mám na mysli jen několik málo roků zpátky. Promiňte – omlouvám se. Snad mohu připomenout období, kterým jsme prošli všichni farníci. V letošním roce je to více jak pět roků, co celá naše farnost žila v činnosti a nadšení udělat všechno pro krásu blížící se primice, která se konala po padesáti letech v Proseči. Co to všechno předcházelo? Vysoušení kostela, výmalba interiéru, nový sedes, dlažba kolem kostela a farní budovy, náročná a generální oprava varhan o kterých se tehdy říkalo, že prý „nehrají“ a nevydávají správné tóny. A podívejte se dnes, co ty píšťaly dokáží!!! Přímlouvala bych se, aby se jim dopřálo Varhanního koncertu, aby se plně rozezněly! Možné je, že jsem na některé z prací zapomněla – promiňte. Mám jeden ze zážitků prací v naší farnosti v paměti, a to docela živě.

Vzpomínám – zbývaly ještě různé práce k dokončení. Otec Josef měl plno organizačních starostí. Jednoho dne ráno, když přecházel z fary k zákřistii, uviděl, že u zdi chybí měděné větrací trubky! „Včera večer ještě byly!“ říká si. Policejním orgánům nahlásil událost. Přijeli, zapisovali výpovědi, sepisovali... odjeli. To starostí neubralo! Jedna z posledních prací čekala v pořadí. Oprava vchodových dveří do kostela a dveří na faru. Po této „lapkové“ události přijeli pracovníci truhlářské dílny pana Čermáka. Všechny dveře vysadili – odvezli. Přístup do prostor farní budovy a kostela byl otevřen. Po rozmluvě s otcem Josefem jsme na tuto informaci s taškou hned zareagovali s tím, že bereme noční hlídku, aby jednou on se vyspal. Před tím nespál celou noc. Přestrojení a ozbrojení odvahou nastala nám noční služba. Snad, než při-

šla opravdu tma, zavítali na faru známí policisté s otázkou, jak je a podobně... A zase psali výpovědi... Obešli prostory kolem kostela. Tím splnili požadavek zprávy o bezpečí. Tím všechno skončilo – nám začala noční. Pozvolna se náměstí ukládalo k odpočinku – světla zhasínala. Jen někde prošel zatoulaný chodec, který kráčet k domovu. „Na Staré lékárně“ celou noc svítilo malé světýlko, snad od televize. Náměstí setmělo. Jen my jsme střežili. Procházeli jsme kolem kostela a fary a blíže ke košaté vrbě na náměstí, pro klid, že jsme sami v prostoru. Hodiny pomalu a jistě ukrajovaly z noční tmy. Napadlo nás, přenést si Vávrovu lavičku blíž ke kostelu, abychom jasněji uviděli snad přichozího a abychom odlehčili nohám. Bylo už hodně přes půlnoc. Přišla nám myšlenka, že se posadíme na schody vnitřku kostela u mříže. Sedli jsme na polštářky. Zahřívaly nás od chladu země. Občas jsme vstali, prošli své hlídkové území. Nad mnohým jsme se

pozastavili a přemýšleli. Noc ubíhala. Já jsem si tolik přála, setkat se s „lapkou“, který vchází do kostela, jak jeho vstupem se rozsvítí světlo, a budeme si stát tváří v tvář s nepřítelem... mé přání se však nesplnilo. Žádný „lapka“.

Je už brzy ráno – první autobusy přijíždějí na stanoviště. Lidé odjíždějí za prací. Proseč se probouzela do nového dne. Začal život v městečku – v noci jsme se nedočkali dramatických setkání. Svoji službu jsme skončili a předali denní otci Josefovi. Právě v této chvíli opět zavítali naši vzdálení „ochránci“ s otázkou nám už známou, jak prý bylo v noci. Jejich příchodem se opakovalo to známé – výpovědi, zápis... *konec*.

Nám cesta vedla domů do Podměstí. Během dne firma dovezla opravené a nalakované dveře. Všechno vonělo novotou. Dveře zaručovaly bezpečí!

Podobných příhod z pracovních příprav by se našlo více. Vždy byly veselé a s dobrým koncem. Pro slavnostní chvíli bylo vše zajištěno. Prostory – interiér kostela a výzdoba neměly chybu. Místa k sezení pro kněze v těsné blízkosti oltáře, místa pro věřící po lodi kostela a v přilehlých kaplích. Kostel naplněný do posledního místečka. I venku se sešel velký počet lidí, na primiční oslavu přišlo mnoho věřících zblízka i zdáli. Pohoštění na výborné úrovni zajistila firma řeznictví Čejka ze Skutče, sladké dobroty napekly naše ženy – maminky – babičky. Radost ze setkání mnoha set lidí byla vidět ve tvářích přítomných. Potkali se lidé z daleka – povíдалo se a vzpomínalo. Slavnostní den končil.

Otče Josefe, Pepo Roušarů. Do dalších služebních let pro Pána, vyprošujeme hojně milosti a darů Ducha Svatého, dostatek síly, pevného zdraví, požehnání do příštích tvůrčích darovaných roků na Jeho vinici.

Prosečtí farníci – Marie Soukalová

INFORMACE Z FARNÍ CHARITY

• CHARITNÍ PEČOVATELSKÁ SLUŽBA HLINSKO •

Charitní pečovatelská služba v Hlinsku je součástí Oblastní charity Nové Hradky. Již osmáct let prostřednictvím CHOS poskytujeme zdravotní péči obyvatelstvu především na Hlinecku, Skutečsku a Novohradsku. Klientům se dostává komplexní ošetrovatelské a rehabilitační péče, která je hrazena zdravotními pojišťovnami a poskytována na základě doporučení obvodních lékařů. Odborné zdravotní úkony poskytují kvalifikované zdravotní sestry celotýdenně přímo v domácnostech klientů. Právě domácí prostředí působí na klienty uklidňujícím dojmem a po psychické stránce lépe, než hospitalizace nebo umístění těchto klientů v různých specializovaných zařízeních. Naše pracovnice se snaží pomoci překonávat klientům překážky plynoucí z jejich handicapu, kontrolovat jejich zdravotní stav a v úzké spolupráci s ošetřujícím lékařem poskytovat komplexní zdravotní péči. Mezi úkony prováděné zdravotními sestrami patří léčba proleženin a prevence jejich vzniku, převazy, aplikace injekcí a inzulinu, odběry biologického materiálu a krve, měření glykémie, měření krevního tlaku, ošetření atonií, cévkování, péče o hydrataci a výživu, podání léků, pohybová péče a domácí hospicová péče. Další službou řadící se mezi CHOS je rehabilitační péče. Fyzioterapeutka provádí rehabilitační cvičení špatně pohyblivých i ležících klientů po operacích, s bolestmi kloubů a páteře, po prodělaných mozkových příhodách, pacientů s roztroušenou sklerózou, Parkinsonovou nemocí s dalšími neurologickými nemocemi, také v domácím prostředí pacientů. Naši zaměstnanci se řídí několika přístupy při plnění svých pracovních povinností, a to: flexibilita, odbornost a snaha být dostupný každému. Odbornost spočívá v neustálé snaze rozvíjet znalosti a schopnosti našich pracovníků dostupnými odbornými semináři. Dalším hlavním pravidlem je poskytovat klientům služby lidským přístupem s přihlédnutím na potřebu klienta jako jednotlivce.

Velmi důležitým prvkem při poskytování terénních ošetrovatelských služeb je již výše zmiňovaná flexibilita a mobilita našich zaměstnanců mezi pacienty, což je mnohdy zneprůjemňované meteorologickými a povětrnostními jevy typickými pro Hlinecko, a to především v zimních měsících. V charitní ošetrovatelské službě v Hlinsku pracuje pod vedením vedoucí sestry šest zdravotních sester a jedna rehabilitační pracovnice.

Zdena Morkusová

• SOCIÁLNĚ AKTIVIZAČNÍ SLUŽBY PRO RODINY S DĚTMI •

Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi vznikly v polovině roku 2010. Začali jsme s kapacitou 5 rodin. Postupně jsme kapacitu navyšovali. Během roku 2011 jsme aktivně spolupracovali s 29 rodinami. Během ledna máme další požadavky o podporu tří rodin. Služby poskytujeme v dosahu 30 km od Chotovic. K nejčastěji řešeným problémům v rodinách patří dluhová problematika. Podporovali jsme rodiče v péči o děti a domácnost, pomáhali v řešení vztahových problémů, pracovali jsme v několika pěstounských rodinách a v rodinách s dítětem se zdravotním handicapem.

Nikdo z nás si do doby, než jsme vstoupili do terénu - domácností rodin, neuměl představit, v jak nuzných podmínkách někteří lidé žijí. Zjistili jsme, že mezi mladými rodiči se vyskytují rodiče, kteří jsou negramotní. Někteří z těchto rodičů nikdy, ani jako malé děti, nedostali ocenění a pochvalu. Proto každý den oceňujeme, že se rozhodli s námi spolupracovat a hledat pro sebe a své děti nové možnosti. Jak se asi člověk, který neumí číst, cítí na rodičovské schůzce ve škole? Možná stačí zmínit to, že ani neví, co to rodičovská schůzka je. Velmi těžko se jim pak komunikuje s učiteli a ještě hůře zvládají vést své dítě ve škole. Spíše to nezvládají. Jejich síla je v tom, že si to již někteří uvědomili a pro své děti chtějí jinou budoucnost. Jsou na dlouhé cestě a těžko říci, zda jednou děti jinou budoucnost mít budou. Ale je třeba jim dát šanci. Děkuji za pozornost.

Alena Fiedlerová

POUTNÍ MŠE SVATÁ

16. března 2012 jsme se sešli v Domě sv. Josefa ke slavení poutní mše svatě. Mši svatou celebrouval prezident Charity otec Josef Suchár s otcem Zdeňkem. Byly připraveny dárečky pro Josefy, které po mši klienti rozdali. Dále si klienti připravili program v podobě několika písniček. Dalším důležitým bodem programu bylo žehnání nově zkolaudované stavby – na zahradě Domu sv. Josefa, určené pro potravinovou pomoc. Poté následovalo pozvání na malé pohoštění do jídelny, kde se podávala káva, čaj, buchty a obložené mísy. Jsme vděční za každou podobnou akci, kdy se dům využije nejen pro klienty, ale také pro širokou veřejnost a milé hosty.

PODĚKOVÁNÍ

Nikdy jsem ještě do novin nebo časopisu nepsala, ale byla by velká škoda, aby mnozí lidé nebyli seznámeni s velkou ochotou a péčí, láskou pracovnic Farní Charity Hlinsko, od 1. 1. 2012 Oblastní charity Nové Hradky.

Jako každý starší člověk postupně ztrácíme zdraví, schopnosti, které jsme měli zmlada a získáváme některé choroby, které se pomalu, ale zákonitě zhoršují, což se stalo i mně. Myslela jsem si, že to zvládnou sama, ale opak byl pravdou. Následovala jedna nemocnice, potom další různá vyšetřování a na závěr operace a zavedení kardiostimulátoru a pobyt dalších 5 měsíců v nemocnici. Po propuštění z nemocnice Chrudim jsem šla s obavami domů, kdo mně pomůže. Byla jsem plná obav. Po požádání se mě ujala charita Hlinsko díky paní Matrasové. Můj stav se pomalu zlepšoval. Od 1. ledna 2012 přešla charita Hlinsko pod charitu Nové Hradky. I nadále je péče pečovatelek výborná. Docházejí ke mně třikrát denně, ráno dohlédnou na snídani, prášky, v poledne podávají oběd, večer večeři a jednou týdně koupají. Můj velký dík za jejich práci, péči, ochotu patří těmto pečovatelkám: Veronice Suché, Gabriele Beranové, Simoně Malinové, Alžbětě Doležalové a Evě Pavlišové. Díky jejich péči a ochotě mohu žít doma v domácím prostředí. Díky,

M. Veselá

EXKURZE V CHRÁNĚNÉ DÍLNĚ

V rámci motivačního programu jsme navštívili chráněnou dílnu při Ústavu sociální péče ve Slatiňanech. Dílna je umístěna ve Slunečním domě hned na kraji Slatiňan. Pracovníci této dílny mají za úkol provádět činnosti spojené s balením dámských a dětských silonových punčochových kalhot: skládají krabičky, které dále označují štítky s označením materiálu a velikosti zboží. Další pracovníci punčochové kalhoty pečlivě skládají a dávají do krabiček. Poslední fází je ukládání plných, označených krabiček do velkých krabic a jejich odnášení do skladových prostor. Pro účastníky exkurze byla návštěva chráněné dílny další motivací pro získávání nových vědomostí, pracovních návyků a zručnosti při nových činnostech.

Rockoví nadšenci z Římskokatolické farnosti Proseč zvou na pořádnou oslavu Vzkříšení

3. velikonoční ROCKOTÉKA

Společenský sál Perálec - 8. dubna 2012 - 20 hod.

Chceš ovlivnit repertoár? ... napiš: rockoteka@rousarovi.cz
Příspěvek na režii (60,-) a vhodnou „nečernici“ obuv s sebou

Dětem

• POSTAVY SVATÉHO TÝDNE •

V událostech Svatého týdne, kdy si připomínáme Ježíšovo utrpení a smrt na kříži, vystupuje mnoho postav.

Doplň nedokončené věty správnými jmény. Písmena, která jsou za jmény, napiš do tabulky ke stejnému číslu, jako má začátek věty. Dozvíš se, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých pro... (dokončení v tajence).

1. V Getsemanech byl s Ježíšem Petr, Jan a	Pilát	Á
2. Za třicet stříbrných zradil Ježíše	Barabáš	D
3. Petr uťal ucho člověku jménem	Jakub	E
4. Velekněz, ke kterému Ježíše dovedli, byl	Jidáš	CH
5. Ježíše třikrát zapřel apoštol	Josef z Arimatie	I
6. Král, který pláštěm zesměšnil Ježíše, byl	Jan	Í
7. Místo Ježíše byl propuštěn vzbouřenec	Malchus	L
8. Ježíše odsoudil k smrti na kříži	Maria	P
9. Na cestě pomáhal Ježíšovi nést kříž	Kaifáš	S
10. U kříže stála Ježíšova matka	Maria Magdalská	S
11. Pod Ježíšovým křížem stál také apoštol	Petr	Š
12. Ukřížování sledovala zpozvdálí i	Herodes	U
13. Ježíšův hrob ve skále koupil	Šimon z Kyrény	V

4	10	8	12	6

9	5	1	2

3	13	7	11

připravila E.S.

• SBÍRKA OŠACENÍ •

Farní charita ve Skutči pořádá sbírku ošacení pro Diakonii Broumov ve dnech

12. 4. • 19. 4. • 26. 4. 2012

od 14:00 do 16:30 hodin

v garáži Penzionu ve Skutči (bývalý altán v areálu SeniorCentra).

Všem dárcům předem děkujeme.
Farní charita Skuteč

Co vše můžete darovat ?

Letní a zimní oblečení (dětské, dámské, pánské), lůžkoviny, prostěradla, ručníky, utěrky, záclony. Látky (minimálně 1m², prosíme nedávejte nám odřezky a zbytky). Domácí potřeby – nádobí bílé i černé, skleničky – vše nepoškozené. Peří, péřové i vatované přikrývky, polštáře, deky, spací pytle. Veškerou nepoškozenou obuv.

Věci, které vzít nemůžeme?

Ledničky, televize, počítače a jinou elektrotechniku – z ekologických důvodů. Nábytek, jízdní kola a dětské kočárky – ty se transportem znehodnotí. Znečištěný a vlhký textil, matrace, koberce.

Co se stane s vámi odevzdaným použitým ošacením?

Zjednodušeně lze celý systém popsat tak, že z místa, kde jste své obnošené oblečení, boty či domácí potřeby odevzdali, je všechn materiál odvezen na nádraží, přeložen do vagónu a odeslán do Broumova. V Broumově je vše uskladněno v našich skladech a postupně předáváno ke zpracování. Na zpracování sbírek se podílí cca 50 osob z okraje společnosti. Tito lidé mají díky vám možnost pracovat v částečně chráněném prostředí. Mnozí se tak připravují na vstup na otevřený trh práce a na návrat do společnosti. Pracovní programy významným způsobem přispívají k poskytovaným sociálním službám. Bohužel do našich sbírek se často dostanou i věci, které si už nikdo nechce vzít a nelze je ani průmyslově zpracovat. Tím bohužel vzniká odpad, za jehož likvidaci musíme platit. Přesto děkujeme všem, kteří se o naši práci zajímají a pomáhají.

Farní společenství: časopis pro vnitřní potřebu farností Proseč, Nové Hrady a Perálec.

Duchovní správa: Mgr. Zdeněk Mach • tel.: 603 275 062 • email: farnispolecenstvi@centrum.cz

Těšíme se na vaše příspěvky, které můžete zasílat na e-mail: fs@1969.cz. Uzávěrka příštího vydání: 3. 6. 2012.